

مدیرباغ علت انتقال درختان را چنین عنوان کرد: «درختان پسته به واسطه عدم تأمین نیاز سرمایی در منطقه ارزوئیه تنها رشد رویشی داشتند و محصولی تولید نمی‌کردند. لذا صاحبان باغ تصمیم به تغییر الگوی کشت از درخت پسته به نخل خرما گرفته و کل درختان پسته را از خاک در آورده و به باغین منتقل کردند.» طبق صحبت ایشان درختان در زمان انتقال حدود ۲۵ ساله با پیوند رقم اوحدی بودند. نوع بافت خاک در محل کاشت اولیه درختان (ارزوئیه) و در محل کاشت بعدی (باغین) هر دو سبک بوده‌است.

جابه‌جایی درختان پسته از ارزوئیه به باغین

■ برگرفته از گفت‌وگو با احمد خاندانی

📍 محل کاشت اولیه درختان: ارزوئیه- جاده وکیل آباد- منطقه سنگ لکی

📍 محل انتقال درختان: باغین چاه موتور قندآباد

در بیست کیلومتری کرمان در منطقه باغین باغیست که حدود ۱۰ هزار اصله درخت در اسفند ماه سال ۱۳۸۰ از

77

منطقه سنگ لکی ارزوئیه به آنجا منتقل شده است. با احمد خاندانی مدیر باغ و ماشالله شهدادی از پرسنل مجموعه در رابطه با چرایی و چگونگی اجرای این عملیات به صحبت نشستیم.

تصاویری از درختان جابه‌جاشده

(تاریخ عکسبرداری ۲۲ مرداد ۱۴۰۳)

روند آماده‌سازی و انتقال درخت به گفته دست‌اندرکاران به شرح ذیل بوده است:

■ ابتدا درختان پسته را هرس شدید (سربرداری) کرده و جهت جغرافیایی شمال را بر روی تنه درخت با رنگ علامت زدند.

■ اطراف و زیر درختان را با لودر خالی کرده تا حدی که لودر از سطح زمین دیده نمی‌شد. درختان را با لودر از خاک در آوردند؛ تا حد امکان سعی کردند که ریشه اصلی درخت قطع نشود ولی این کار اجتناب‌ناپذیر بوده و قطعاً بخشی از ریشه اصلی درخت قطع می‌شد.

■ سپس خاک و گل را از ریشه درختان تکانده و برخی ریشه‌های جانبی را برای سهولت در جابجایی قطع کردند.

■ درختان به صورت ریشه لخت و بدون هیچ گونه پوششی به دور ریشه درخت با کامیون به محل جدید حمل و منتقل شده‌اند. در هر کامیون حدود ۹۰-۸۰ درخت قرار داده شده و روی کامیون را با چادر پوشاندند.

■ مدت زمان طول کشیده بین خارج کردن درخت از زمین در مبدا تا کاشت مجدد در محل جدید حداقل ۴۸ ساعت بوده است.

■ درختان منتقل شده در ۳ قطعه که هر کدام ۱۴۰ ردیف است با فاصله بین ردیف ۶ متر و فاصله روی ردیف ۳ متر کاشته شده‌اند.

■ قبل از رسیدن درختان به مقصد گوده‌های کاشت را با بیل و کارگر و همچنین مته‌های پشت تراکتوری حفر و آماده کرده بودند.

■ در کف هر چاله مقدار کمی کود دامی و شیمیایی ریخته و سپس اقدام به کاشت درخت می‌کردند.

■ پس از کاشت درختان در هر قطعه آبیاری انجام دادند. در آن زمان آبیاری با روش بابلر و بخشی هم به صورت غرقابی انجام می‌شد دور آبیاری نیز ۱۵ روز یکبار بود.

■ حدود ۱۰ سال بعد از انتقال همراه با تغییر پیوند سایر درختان باغ، پیوند این درختان منتقل شده را هم به احمدآقایی تغییر دادند.

طبق برآورد اولیه احمد خاندانی میزان موفقیت جابه‌جایی در سال اول حدود ۴۰ درصد بود البته وی اذعان داشت که در سال‌های بعد نیز شاهد خشک شدن تعداد دیگری از درختان منتقل شده بوده‌اند. وی معتقد است که اگر ریشه اصلی درخت پسته قطع شود، باعث کوتاهی عمر درخت خواهد شد؛ در درختان منتقل شده به اجبار بخشی از ریشه اصلی قطع شده‌است.

هم اکنون درختان حدود ۴۸ ساله هستند و در مقایسه با درختانی که از ابتدا در این محل کاشت شده‌اند عملکرد ضعیف‌تری دارند.